Monsey Edition לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בו רה תב ר' טובי' ז"ל רעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORC OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

שבת קודש פרשת וארא – ג' שבט תשפ"א Shabbos Parshas Vaera - January 16, 2021

הדלקת נרות שבת - 4:35 | זמן קריאת שמע / מ״א - 9:07 | זמן קריאת שמע / הגר״א - 9:43 | סוף זמן תפילה/הגר״א - 10:30 זמן לתפילת מנחה גדולה-12:36 | שקיעת החמה שבת קודש-4:54 | מוצש״ק צאת הכוכבים-5:44 | צאה״כ / לרבינו תם - 6:06

פעולות שונות וכתוצאה מכר באים המכות הנאמנות על פרעה ועל מצרים. כפי שרואים במקראות התורה שברוב המכות נצטוה משה על עשיית פעולה קודם ביאת המכה לפעמים היה זה נטיית המטה על היאור, ולפעמים היה זה נטייתו על הארץ או על השמים. ובמכת שחץ נצטוה משה לזרוק פיח כבשן השמימה ואז נעשו לשחץ פורח. והללו טעו וקבעו על פי השקפתם בעיני הבשר שיד משה בדבר. והדברים תלויים בפעולותיו. והיו אלו הדברים היפר המטרה של יציאת מצרים, כאמור באלו המקראות שהזכרנו לעיל, ששם רואים שניסי יציאת מצרים ויתר הניסים שזכו לאחר מכז כולם משמשים כאות כי הבורא הוא השולט על כל הסיבות והכל תלויים בגזירותיו, וכדי שלא תהיה מכך תקלה לדורות העידה התורה כהקדמה לכל האותות המסופרים להלן, שכל פעולותיו של משה ואהרן לא שמשו כלל כאמצעי להמכות. והיה ביכולתו של הקב"ה לעשות כל המעשים האלו מבלי שום פעולה מצד משה ואהרו. ולא הורה הקב"ה להם לעשות אלו הפעולות כי אם מהסיבות הכמוסים עמו. אר לא ח"ו מפני ההכרח בהם. זהו המכווז בלשוז הכת' 'ויצש משה ואהרז כאשר צוה ה' אותם' כלומר לא מפני ההכרח בפעולותיהם עשו מה שעשו כי אם כדי לקיים את אשר צוה ה' אותם. ומטעמים הכמוסים עמו ית'. ושפיר כפל הכתוב והפטיר 'כן עשו' כלומר, רק כזאת עשו ולא דבר זולת זה, שלא תאמר שהיו המכות תוצאות מפעולות אלו. כי לא היו תלויים כלל אלו באלו.

ואפשר שמזה הטעם לא מוזכר שמו של משה בכל הגדה של פסח. על אף שהוא היה הממוצע ביז הקב"ה לפרעה וביז הקב"ה לישראל. אולם כיוז שכתוצאה מפעולותיו עלולים לטעות ולחשוב שיד אנוש היה סיבה לכל מה שהתרחש במצרים. ותהיה זה מטרה הפוכה מתכלית זה הלילה המיועדת להשריש את האמונה שהכל תלוי בהקב"ה על כז לא נזכר בה שמו כלל וכלל.

את מוסר השם, וייטיב דרכיו ומעלליו ראוי לו שישמח ביסוריו. לפי שהועילוהו תועלות נשגבות. ויש לו להודות לשם יתעלה עליהם כמו על שאר ההצלחות. שנאמר (תהלים קטז, יג): "כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא", ונאמר (שם, ג - ד): "צרה ויגון אמצא ובשם ה' אקרא" ... ויש על הבוטח בשם להוחיל במעוף צוקתו. כי יהיה החושך סבת האורה, כמו שכתוב (מיכה ז, ח): "אל תשמחי אויבתי לי כי נפלתי קמתי כי אשב בחשר ה' אור לי". ואמרו רבותינו זכרונם לברכה (מדרש תהלים מזמור כב): "אלמלא נפלתי לא קמתי. אלמלא ישבתי בחושר לא היה אור לי". וכל איש ואיש ביום צר לו יתן לבו להבין ולהתענות עם התשובה והתפלה. כמו שהצבור חייבים לצום ולהתענות בעת צרתם וכו"". עכ"ל, ומבואר מדבריו. דהצרה הוא בעצם טוב. וחייב לברר עליהם כשאר הצלחות. שהצרה גופה הוא סיבת הישועה. [וע"ע מש"כ הבית הלוי (פרשת בשלח) דכשאמרו כלל ישראל שירה בים. לא אמרו רק על הישועה בלבד אלא אמרו שירה גם על השיעבוד.]

ומבואר מכל הנ"ל. שזה דאנו צריכיז ד' כוסות היינו משום שהיה ד' צרות. שפרעה גזר ד' גזירות על כלל ישראל. וחייב כל אחד ואחד לברר על הרעה כשם שמברר על הטוב. על כן כל אותן ד' צרות שהיו, באמת היו לטובתן של כלל ישראל. ונמצא שיש כאז ד' טובות שצריכיז לומר שירה. וע"כ בליל סדר בעינז ד' כוסות כנגד אותז גזירות.

שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק

יעש משה ואהרן כאשר צוה ה' אתם כן עשו (ז-ו) – הכל בידי שמים תנה בני ישראל מאמינים הם שכל הנעשה בעולם הוא מאת ה', ובנוסף מוסיפים Π מחוז על אמונתם לדעת כי הקב"ה הוא המספק לכל בריה את צרכיו באמצעות סיבותיו. וכפי שאנו אומרים ג' פעמים מידי יום 'על ניסר שבכל יום עמנו ועל נפלאותיר וטובתיר שבכל עת ערב ובוקר וצהרים׳.

אולם בין כלל האנשים ישנם כאלו שבבואם לידי מעשה מוכיחים פעולותיהם שאמונה זו רפויה אצלם. כי אז נמשר דעתם אחר ראות העיז, וכתוצאה מכח מסיקים בדעתם שהפעולות הגשמיים הם מקור ושורש לתוצאותיהו ח"ו. וכאילו רק באלו הפעולות תלויים הצלחותהם ח"ו. ועל כן אם יסבב ה' שיתבטלו אלו הסיבות שהביאו לידי הצלחותיהם יתמלאו דאגה. כיוז שנסתמו עיניהם מראות שמעל כל וכל שהרבה שלוחים למקום. וכל מאמינים שהרבה שלוחים למקום. וכל הצלחותיהם שבעבר לא היו כי אם מכח גזירתו. וכשם שגזר הצלחותיהם מאותז הסיבות שנת היימו עד כה. יכול לגזור הצלחותיהם ממקור וסיבה אחרת.

לעומתם המאמינים באמת ובתום במקור הסיבות. הללו מקדימים יראתם מבוראם ם בעוד הסיבות קיימות ומניבים רווחים. כיוז שיודעים שאיז הסיבה מחיה כי אם המסבב. ואם יגרום החטא ויתבע המקטרג את שלו אז לא יועילו הסיבות הקיימות כי זללו לא יניבו רווחים ר"ל, על כן תמיד יראת ה' לנגד עיניהם לבל יחללו את פיקודיו. אולם במצב של ביטול הסיבות לא יתמלאו חרדה מהבאות. כיון שמעולם לא תלו יניהם בהם. ובמקום דאגה תשמש בטחונם בה' שימציא להם סיבות אחרות.

נסיון זה עצמו היה בארץ מצרים גם שם היו קטני אמנה שראו איך משה עושה פעולות

ליסודים כסיות חרב אברחם דניאל ליסודים מאת חרב אברחם דניאל אברחם דניאל אבשרחם ביאל אברחם ביא אברחם

לכז אמר לבני ישראל אני ה' והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים יהצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נמויה ובשפמים גדלים (ו-ו) – בענין ד' כוסות כנגד ד' לשונות של גאולה

איתא במדרש (ו-ד) ז"ל, "והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים. ד' גאולות יש" כאז: והוצאתי, והצלתי, וגאלתי, ולקחתי, כנגד ד' גזירות שגזר פרעה עליהם, וכנגדו תקנו חכמים ד' כוסות בלילי הפסח. לקיים משנא': כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא (תהלים קטז-יג) ע"כ. וכוונת המדרש דאמרו חז"ל דאין אומרים שירה אלא על היין. ע"כ בעניז לומר שירה על גאולת מצרים על ד' כוסות כנגד ד' לשונות של גאולה.

ולכאורה צ"ב דברי המדרש. דמדוע לא סגי בכוס אחת? שהרי בליל הסדר אנו אומרים שירה על שנגאלו ממצרים, ומה איכפת לן שהיה ד' לשונות כנגד הד' גזירת שגזר פרעה, סוף סוף היתה גאולה אחת, ולהוי סגי בליל הסדר רק בכוס אחת?

ונראה לומר לבאר דברי המדרש. דהנה מבואר מדברי המדרש יסוד גדול. דזה בעינן כוס אינו רק משום הישועה, רק צריך כוס גם על כל צרה וצרה שהיתה. וכיון זהיה ד' צרות – דהיינו שפרעה גזרה ד' גזירות על כלל ישראל, משום הכי בעינן ד' וסות. ועי׳ במש״כ רבינו יונה (שערי תשובה שער ב׳. ד׳-ה׳) וז״ל, ״וכאשר יקבל האדם

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Relevant Halachos During These Trying Times (39)

Lost Sense of Smell (continued). Question: I am recovering from the virus and my sense of smell is somewhat improved. However, I am not sure if I will be able to smell the besamim of Havdalah properly. Am I allowed to give a "trial" smell to see if I can smell it properly or is that possibly deriving pleasure from this world without saying the proper beracha?

Answer: The **Kaf Hachaim** (1) rules that since he is smelling it not for pleasure, but rather to determine if he can make the beracha properly, it is permitted. He likens this to the halacha (2) about one who is cooking a food and wants to taste it beforehand to see if it needs more salt or spices; he or she can do so without reciting a *beracha* if it is a small amount. The same is true if one has a doubt if his nose is stuffed from a cold or allergy and he is not sure if he can smell. Similarly, if one has a doubt if the besamin still has its fragrant smell or it might have lost its unique fragrance, he can test it without a beracha.

Question: I have lost my sense of smell due to the virus. Do all the halachos of not saying words of Kedusha [i.e. words of However, if he used to have a stronger sense of smell before and learning, davening or berachos] in a place of a bad smell [from

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפתד שליט"א, הא מאר מגאון מו"ר הרב ברוך הירשפתד שליט"א, ראש כולל עסרת חיים ברוך, קליבלנד הייסס don't apply in my case since I can't smell anyway!

> **Answer:** The *Rishonim*, quoted in **Tur** and **Beis Yosef** (3) rule that one must keep away from any foul smelling item four *amos* [cubits, each amah is about eighteen to twenty-four inches] from the spot where the smell stops, as if he could smell. This, of course, is when the waste is behind him, because if the waste is in front of him, he surely can't say words of Kedusha within sight range. They learn this out from the *Talmud Yerushalmi* (4) where it says that at night, if one has waste in front of him and cannot see it because of the darkness of the night, it is still prohibited to say words of kedusha. If by day it would be prohibited, then at the same distance at night it is prohibited. Similarly, a blind person has the same *issur* as a seeing person. They compare this to the case of losing one's smell where one who has no sense of smell has the same prohibition as if he had his sense of smell.

The **Ben Ish Chai** (5) writes that we judge based on the smell of an average man. This might mean someone who never had any sense of smell or is not sure how strong his smell used to be. then lost it, there would be a logic to use his old sense of smell human waste or from rotting items] apply to me or mabe they and not the average sense of smell, see **Shut Divrei Sholom** (6)

בין הריחים – תבלין מדף היומי – פסחים דף נג:

by giving them merchand וינמידי חכמים -Rashi ēxplains that whoever benefits "א"ר יוחנן כל הממיל מלאי לבים ת"ח זובה ויושב בישיבה של מעלה' -ise to sell & thus helps to support themselves, will be אוכה be sit in the .ישיבה של מעלה The **Chofetz Chaim (שמיר**ת הלשון שער התורה פ"ז) says that if someone supports לומדי תורה on this world, even if he was an unlearned person his whole life, he will be אולם הבא that in עולם הבא he will know how to learn תורה. The Chofetz Chaim says this is very simple to understand. Since we know that the ultimate עוה"ב חו תענוגים be learning Torah, & since this person helped support Torah learners, he is worthy of benefiting from Olam Haba, ממילא he will understand Torah in order to enjoy the Olam Haba he is entitled to The י"ד ס' רמן סי' א'ז מחבר learn Torah because he doesn't know how or because of ארדית he should help support those that do learn. The מרדית he should help support those that do learn. The מרדית adds that it will be considered as if he himself learned Torah. One may also make a יששכר/זבולון where the יבולון gives away half the profits & the שכר gives away half his שכר

The (פירוש על עין יעקב) **y** points out that the *gemara* (כתובות קיא) says that whoever is "עושה פרקמטיא לתלמידי חכמים" is "כאילו מדבק בשכינה". Yet by us it only says he will sit שכר, which seems like less "שכר. He answers that the difference is that by us he is supplying the n"n with merchandise but the n"n is doing the selling himself, whereas the other gemana is referring to where the בעל הבית is doing the selling himself, which leaves the whole day free for the בעל הבית to learn, so the reward is greater.

R' Moshe Feinstein בל"ז ס" לא explains that the יששכר/זבולון deal mentioned by the Rema above. is brought in with this deal. It is strictly a deal where thev share יוצא מצות צדקה אל not in הלכות צדקה to underscore that יוצא מצות צדקה is not יוצא מצות צדקה with this deal. It is strictly a deal where thev share the business profits & 50/50 Talmud Torah. Of course, אבולוי must still give his tzedaka obligations from his half of the profits. R' Moshe adds (אות כ') that since we know *Torah* is מגץ ומצלא בעוה"ז (shields & protects). Zevulin also gets a portion of that protection in this world!

הוא היה אומר

1) או"ח ריז:ג (2) שו"ע או"ח: רי:ב (3) שם:עט (4) ברכות פ"ג. ה"ג (5) פרשת בא. הלכה י"ד (6) או"ח מ"ג

R' Sholom Mordechai Hakohen Schwadron zt"l (Maharsham of Brezhen) would say:

"ייבלע מטה אהרן את מטתם" - Normally, when one person vanquishes another and 'swallows him up,' it is common for the victor to 'swell' with pride amidst the arrogance of victory. When Aharon's staff swallowed up those of Pharaoh's magicians, however, it did not grow thicker nor show any increase in size at all. It remained 'humble' and small. This was a reminder that just as Aharon's staff did not thicken, so too. Aharon never did swell with pride or change his humble nature after the great miracle that was performed through him."

A Wise Man would say:

"Have faith and you will have a successful life. One of the most basic differences between *Hashem* and humans is that Hashem gives, gives and forgives, while a human gets, gets and forgets, Remember: always be thankful in life."

Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980

(1-888-Mailway)

Our ONLY purpose is connecting with Hashem -CORRECTLY!

הרמב"ז הב"ח המסילת ישרים

SIGNI! 103.665+

הרב יצחק בו הרב פנחק הופמו זצוק"ל. יאהרצייט בח' שבט תהא נשפתו צרורה בצרור החיים

כי אם אינך משלח את עמו הנגי משליח כך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את העווב ומלאו בתי מצרים את הערב (ה-יז)

Uur Sages (Shabbos 151b) learn from the posuk, "יומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ" (Bereishis 9-2), that lions do not attack human beings when they are in pairs (at least two humans together). The Gemara asks, how can this be? We know from experience that this simply is not so - lions do attack two or more people. Chazal explain this statement in accordance with Rami bar Abba who said: An animal does not overpower a person until he appears to it as an animal, as it says: "But man does not abide in honor, he is like the beasts that perish" (Tehillim 49:13). Thus, any human beings who have been attacked by a lion lack the qualities that make up the kind of people who are entitled to enjoy mastery over the beasts. Even though Moshe was called upon to warn, threaten, and rebuke Pharaoh, he was commanded to deliver all of these messages with respect and honor. If a rasha like Pharaoh deserved respect, how much more does a Tzaddik and Talmid Chacham deserve only words of respect? One who defames a *Torah* scholar is not a person that a lion will fear. If someone is harmed for having slighted the honor of a *Torah* scholar, it is a punishment from heaven for having insulted the *Torah* itself.

When Chacham Rabbeinu Yaakov Abuchatzeira zt" (Abir Yaakov) visited in the city of Sifro, in Morocco, just a short distance from Fez, all the *Torah* scholars of the city eagerly awaited his arrival, coming out to greet him as he entered the gates. Upon witnessing the dignitaries going out, all the residents of the city left whatever they were doing and joined in the procession in honor of the esteemed guest. A huge throng of people formed; among those waiting was a man who was considered a *Torah* scholar, although in actuality he was not "*Tocho K'baro*" - not as he appeared on the outside.

As the crowd gathered, all eyes turned expectantly towards the road leading to Sifro from Fez. A non-Jewish resident of the city who passed by this large assembly, approached the hypocritical scholar and asked him whose arrival the crowd was awaiting. The man responded: "We are awaiting the lion that will come and devour everything." He explained what he meant. "Very soon, Rabbeinu Yaakov will arrive in town and take away everyone's money by asking for a substantial donation for his Yeshiva or some other charitable cause that he is collecting for on his travels from city to city." When he saw that his statement did not meet with enthusiasm, the disgruntled man walked away.

Rabbeinu Yaakov's carriage was sighted from a distance: at any moment it would pass in the city of Sifro. The Ray of the city and head of the Beit Din, R' Avner Tzorfati zt"l, went out to see if all of the city's residents were showing the proper respect with their attendance or if some had left due to the long wait. There he was informed of how the man had spoken against the tzaddik and that he had left the area. The Rav could not believe his ears. He was incensed that someone who learns *Torah* had spoken such despicable words about the holy Rabbeinu Yaakov, noting that such things would not be tolerated. He decided to ask Rabbeinu Yaakov to curse the Jew and the non-Jew who had accompanied him.

After the city residents had given a grand welcome to their esteemed guest, R' Avner asked Rabbeinu Yaakov to curse the man who had spoken ill of the tzaddik, for this was typical of his behavior, giving the outward appearance of being a Torah scholar and yet denigrating that which is so dear and so holy. Rabbeinu Yaakov refused, claiming that it was not his manner to curse anyone and he did not wish any harm to befall another on his account. R' Avner responded by saying that it was not just disrespect to the tzaddik, but denigration of the Torah itself. After the Rav continued to pressure him and to speak to his heart, Rabbeinu Yaakov agreed to answer "Amen" to the Rav's words.

R' Avner nodded and said the following: "May it be the will of *Hashem* that just as he brazenly announced that the lion will come and devour everything, may a lion come and devour him." Rabbeinu Yaakov answered "Amen" and they continued on their way into the city. Only a few hours later word spread that a hungry lion had suddenly appeared at the gates of the city and devoured that Jew and the non-Jew who accompanied him and then immediately fled from the city.

לא תעבר בה רגל אדם ורגל בחמה לא תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה ... (יחוקאל כמ_א)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY THE HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN THE HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH BY TZVI

mighty Egyptian empire and its ultimate downfall at the hands of the Babylonians. Interestingly, the Navi described what the land of Egypt will look like: "Neither man nor animal shall pass through the land for forty years."

What is the significance of the number forty?

R' Gamliel Rabinowitz shlit"a quotes the Medrash (B"R 89:9) that 42 years of famine were decreed in Pharaoh's dream but since Yosef HaTzaddik asked Hashem to scale back the famine during his lifetime, Hashem concurred and Yosef interpreted the dream to mean only seven years. In his dream. Pharaoh saw seven bad cows and seven bad ears of

Just as the Egyptians were humbled through the ten grain, and the dream was told over three times. Thus, the plagues, Yechezkel HaNavi prophesied the humbling of the number seven multiplied by the six times it was mentioned in the *Torah*, totals forty-two corresponding to the 42 years of famine. Interestingly, Chazal tell us that in actuality, the famine lasted only two years after Yaakov Avinu came down to Egypt and blessed Pharaoh with prosperity, and so the remaining forty years were "saved" for a later date.

> Thus, the arrogant Egyptians' humbling was pre-decreed thousands of years before by *Hashem* and Yechezkel's prophecy of them suffering for 40 long years not only humbled them further, but it also taught Klal Yisroel a valuable lesson: Hashem never forgets anything and those who need to be punished will be – even the seemingly invincible Egyptians.

לא תאספון לתת תבן לעם ללבן הלבנים

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

The word "V'haivaisi" is also known as the fifth expression of geula, after "והצלתי, והצלתי, וגאלתי, ולקחתי". However, notes the **Ohr Hachavim Hakadosh**, the first four expressions of *geula* came to fruition for the *yotzei mitzrayim* themselves, while the 5th was only fulfilled for the next generation. How can the word of *Hashem* not be perfectly accurate? He posits that the last expression of geula was conditional on their accepting "זידעתם כי אני ה' אלקיכם". Because this precept was frequently challenged during their ordeal in the *midbar*, they were deemed unworthy of "v'haivaisi."

I would like to suggest a different approach. At times, we are promised things and eagerly await them. But sometimes, we wait endlessly with anticipation of this great prize, all to no avail. In the end, our children are the beneficiaries. Let us not think though that it is a b'dieved, that we did not gwet anything; rather, when our children follow in our ways, it is as if we ourselves received that promised item. Thus, the next generation after the votzei mitzravim was the fulfillment of Hashem's word. Yet, it is considered as if they were the recipients. Hence, "v'haivaisi" was actually a complete emes.

Rashi at the beginning of the sedra says, "חבל על דאבדין ולא משתכחץ". Literally, woe to the lost ones who cannot be found This sounds redundant. If they are lost, they're obviously not found. The Seforim say that if a deceased person's children follow in the correct path set for them by their parents, then although the parents are now 'avden' - deceased, they are not lost as they could still be found "living" ... embodied by their children. Homelitically, there are those who interpret the word "chaval" as "chevel" a rope - "chevel al d'avdin." If you hang onto their legacies, then "lo mishtatchin" - they are never forgotten, as their torch continues to burn brightly; proudly held aloft by their progeny until they are reunited, bimheira! אמע

משל למה הדבר דומה ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל ה' ... (ה-כו)

משל: When a person realizes that his life is not in his control but in control of the Almighty, that is when he becomes truly liberated. Shlomo Dror, a professor of physchology told over the following story that he witnessed first-hand.

One morning, Shlomo was in a bakery in Jerusalem and as he stood on line, he realized that he was standing behind Natan Sharansky. He had heard the stories about Sharansky. In 1986, when Anatoly Sharansky, a human rights activist and survivor of nine years of harsh imprisonment in the Soviet Gulag, was released, he was told to walk straight across the bridge leading to his new life. A congenital rebel, possessing a courage that most of us cannot imagine, he instead walked in zigzags. That corkscrew walk, each twist representing another challenge surmounted, and of course another challenge to his temporarily disarmed antagonists, was Moshe to realize that *Hashem* is right there, carrying him and heroism put to motion. And it had legs - it was broadcast performing wonders, and Moshe was his trusted emissary.

הוא אהרן ומשה אשר אמר ה' להם EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO הוציאו את כנ"י ממצרים ... (ו-כו)

around the world, and many of its viewers never forgot it.

Shlomo summoned his courage and introduced himself to Sharansky. He told him that he had just cited Sharansky's book this week in a class on Sefer Tehillim. He told his students the inspiring story of how the one-time Russian dissident kept a tiny book of *Tehillim* with him at all times, even when he struggled with authorities to get it back.

Sharansky smiled, reached into his shirt pocket and pulled out that tiny (palm-sized) tattered book of *Tehillim*.

Shlomo asked him, "Do you carry it wherever you go?" Without a pause, he replied, "Actually, it carries me!"

נמטל: **Rashi** tells us that "ועתר" is an expression of *Tefillah*. Moshe entreated the Almighty to remove plague after plague from Pharaoh and the Egyptians, and *Hashem* listened to his pleas. Hashem tells Moshe time after time, "Take your stick" and go forth to Pharaoh. The מטה (staff) was the sign for

The Torah points out: "He is the Aharon and he is the Moshe" that Hashem told to go to Pharaoh! Well, isn't this obvious Do you know any other Aharon and Moshe that the *Torah* could be speaking about? **R' Simcha Sheps** zt''l has a beautiful explanation. He says that the *Torah* writes, (במדבר ח-ג) and **Rashi** says that Aharon was appreciated for his enthusiasm! He lit the *menorah* the first time and the thousandth time with the same excitement and joy! He was praised for not changing (שלא שעה) and losing his passion and love for this mitzvah. So too with Aharon and Moshe here. Ten times they went to Pharaoh to carry out their sacred mission to free the Jews from Egypt. Each time Pharaoh changed his mind and refused to let them go. Under normal circumstances, when you do something over and over and it doesn't work, you become disheartened. You lose your *cheshek* to keep trying. From here we see how one must view every *mitzyah* that he does. This is a *shlichus* from Hashem! This is MY mission! We should imagine Hashem Himself telling us to give tzedaka or keep Shabbos or eat kosher!

We must live our lives with a passion, because that is the only way to be a true servant of *Hashem*. R' Avraham Chaim **Feuer shlit'a** says that the numerical value of the word "ישראל" is 541. The numerical value of "אש" which is fire is 301. If you take the fire out of a Jew, which means you deduct 301 from 541, you are left with 240. 240 is the gematria of "עמלק"! In fact, this was exactly what Amalek did to us - "אשר קרך בדרך" - means that he cooled us off! He made us cold! He took out the fire that was burning inside us after we experienced the extraordinary miracles of Kriyas Yam Suf and Yetzias Mitzrayim!

The root of "התלהבות" which means excitement is "להב" - a flame! If the flame of *Torah* is not ignited within us then we can live as frum Jews, but totally miss the point! We must always be filled with a fire of excitement and passion to do the will of Hashem.